VOL. 113. NO. 6. JUNE, 2021. 113. ÉVF. 6. SZÁM, 2021. JÚNIUS

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America Since 1908 Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

ATYAI ÁLDÁS

„Áldj meg engem is, atyám!" (Ézsau, Izsáknak) 1Móz 27,38 *„Hozd ide hozzám, hadd áldjam meg őket!"* (Jákob, Józsefnek) 1Móz 48,9

Apák napja közeledik. Az utóbbi időben gyülekezeteink „ünnepnapjai" sorába is bekerült. Nincs ugyan semmiféle bibliai alapja - ahogy az anyák napjának sincs –, mégis megtartjuk. Természetesen nem keverjük össze e napokat az ószövetségben Isten által elrendelt, vagy az újszövetségi, krisztológiai ünnepekkel.

Áldjad, én lelkem, a dicsőség örök Királyát!

Őnéki mennyei karokkal együtt
zengj hálát!
Zúgó harang, Ének és orgonahang
Mind az Ő szent Nevét áldják!

Áldjad Őt, mert az Úr mindent oly
bölcsen intézett:
Sasszárnyon hordozott, vezérelt,
sok bajban védett!
Nagy irgalmát Naponként tölti reád,
Áldását mindenben érzed.

Áldjad Őt, mert keze csodásan
alkotott téged!
Utadon elkísér, Tőle van testi
épséged.
Sok baj között Erőd volt és örömöd,
Szárnyával takarva védett.

Áldjad Őt, mert az Úr megáldja
minden munkádat!
Hűsége, mint az ég harmatja, bőven
rád árad!
Lásd: mit tehet Jóságos Lelke veled,
És hited Tőle mit várhat!

Áldjad az Úr nevét, Őt áldja
minden énbennem!
Áldjad Őt, lelkem, és Róla tégy
hitvallást, nyelvem!
El ne feledd: Napfényed Ő tenéked!
Őt áldjad örökké! Ámen! (BGyÉ 14)

Isten adta életünk, a társadalom és a gyülekezeti élet fontos alapegysége a család. Jól tesszük hát, ha annak egészségére, működésére, részletkérdéseire is ügyelünk. Nagyon fontos szerepe van az édesapának a gyermekek életében. Ma már archaikusnak tűnhet az „atyai áldás" kifejezés. Egy bibliaolvasó számára azonban nem idegen ez a fogalom. A következőkben erről gondolkodom, ezúttal nyilvánosan.

Az áldás Istené. Mi az atyai áldás? A mi „áldás" mondásaink. Istent áldani? Ez a négy fő csoportja lesz vizsgálódásunknak.

Az áldás Istené, teremtő munkájának része, alkotó eleme

A Biblia első oldalán, a teremtéstörténetben háromszor is előfordul az áldás szó (BRK). *„Megáldotta őket Isten, és ezt mondta nekik: Szaporodjatok és sokasodjatok, töltsétek be a földet, és hajtsátok uralmatok alá."* (1Móz 1,28) Nem csak az embert, de előtte minden élőt, majd a hetedik napot is megáldotta Isten - teremtő munkájának három utolsó fázisát. Ahogyan Isten szavára állt elő minden (1Móz 1; Zsolt 33,6; Zsid 11,3), az áldás is az Ő szavának eredménye (*„azután megáldotta őket Isten e szavakkal..."*). Ahogy kizárólag csak Isten tud teremteni (valamit a semmiből), úgy áldani is csak Ő tud. **Áldásával az általa teremtett élet megmarad, növekszik, szaporodik, gyümölcsöt terem, megújul.**

Hogy teremteni csak Isten tud, azt nem igen vitatjuk, de hogy az áldás is csak az Övé lenne, azt sajnos némelyek kétségbe vonják.

(Egyébként a teremtéstörténetben találkozunk először az „átok" szóval, fogalommal is. A kígyót, majd az engedetlenné lett ember miatt a földet is megátkozta Isten (1Móz 3,14. 17). A két fogalom (áldás és átok) gyakran együtt fordul elő az Igében, s mindkettő Isten aktivitása. Most csak az egyikre terjedhet ki a figyelmünk.)

Ábrahám elhívása

Isten áldásának jelentőségét a teremtés és az őstörténeti események után, a „pátriárkák" történeteiben egészen új formában ismerhetjük föl. Isten elhív, elválaszt magának egy embert – Ábrahámot – és megáldja. *„Ezt mondta az ÚR Abrámnak: Menj el földedről, rokonságod közül és atyád házából arra a földre, amelyet én mutatok neked. Nagy nemzetté teszlek és megáldalak, felmagasztalom nevedet, és áldás leszel... Megáldatik benned a föld minden nemzetsége."* (1Móz 12,1-3)

Elhívás, áldás és további áldás ígéret. ***„Benned és a te magodban áldatnak meg a föld minden nemzetségei."*** (1Móz 28,14. Károli) Ez az áldás ígéret nagyon messzire vezet – egész történelmünket átszövi. Izsák és Jákób is ugyanezt az áldás-ígéretet kapta Istentől, szó szerint (26,4; 28,13-14). Péter, a pünkösdi prédikációja során közvetlen vonalat húz hallgatói és az idézett igék között: *„Ti vagytok a próféták fiai és annak a szövetségnek fiai, amelyet Isten szerzett a mi atyáinkkal, amikor ezt mondta Ábrahámnak: A te magodban nyer áldást a föld minden nemzetsége."* (ApCsel 3,25) S ha valaki még mindig nem látná,

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.
Remembering Dr. Edwin L. Kautz
Letter from Israel
Apáknapi, gyermeknapi írások
Gyülekezeti beszámoló: Chicagó
A menedék (5) Szürke hétköznapok
Gyógyultan, Covid-19 után
Járni sem tudok Nélküled (kottás)

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:
Send address changes to:

Evangéliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István, Püsök Dániel
és Szabó István

Our address on the internet:
http://www.evangeliumihirnok.net
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
11727 Breadfruit Ln.
VENICE, FL 34292
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
7379 Islington Ave.
Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Ave.
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2518 E. McKittrick Place
BREA, CA. 92821
zsigmond@sbcglobal.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Szeretettel köszöntjük a kedves olvasót. Így nyár elején, az *apák- és gyermeknapi* írásaink többek között a **család** fontos szerepére terelik figyelmünket. A pandémia következtében a megszokottnál szűkebbre húzott mozgási lehetőségek több irányban is hatottak ránk. A közvetlen család „értéke" megnőtt. Ugyanakkor az esetlegesen meglévő feszültségek is jobban a felszínre jöttek – szülők és gyermekek, vagy akár a házastársak között is. Érezhettük, mennyire összetartozunk, s azt is, hogy milyen jó, hogy azért nem csak mi vagyunk, nem csak a magunk kis körében létezünk. A **gyülekezet** helye, szerepe is formálódott bennünk: legtöbben hiányoltuk, igényeltük, vártuk a megszűnt fizikális közösséget; némelyek pedig örömmel nyugtázták, hogy nem „kell" imaházba menni.

Valószínűleg többet **imádkoztunk** egymásért ezekben a hónapokban. A *családi áhítatok* szerepe is új jelentőséget kaphatott. A gyermekért imádkozó apák – apai áldás – volt az egyik férfiszövetségi zoomos találkozó témája nemrégen, annak egy változatát itt is közreadjuk. **Isten áldó keze** nem rövidült, nem erőtlenedett meg; jól tesszük, ha kérjük, igényeljük és várjuk is ennek gyümölcseit. A mi *bárgyú áldás-mondásaink* nem pótolják Urunk áldásait!

Milyen jó, hogy a sok könyörgés után mostanában egyre több okunk van a gyógyulásokért való **hálaadásra** is. *A világjárvány csendesedik*, s bízunk benne, hogy a körültekintő óvatosság, és az egyre nagyobb arányú beoltottság eredménye továbbra is javunkat szolgálja. Legtöbben azt hisszük, hogy az Úr gondviselése, imádságainkra is adott válasza a járvány terjedését akadályozó vakcina. Akik nem így gondolják (kizárólag igeismerőkre gondolok), talán azok is megértik majd, ahogy az apostol is ebben bízott hasonló szituációban.

Nem csak a közvetlen közelünkből, hanem a távolból érkező jó hírek, gyógyulások is erősítik reménységünket. Szívesen olvasnánk még ilyen jellegű bizonyságtételeket a továbbiakban is.

Vajon hogy élték át ezt a nehéz évet a Kárpát medencében - tőlünk fizikálisan távol élő testvéreink?

Hála az Úrnak, hogy **újra megnyílhattak** a legtöbb helyen a templomok, imaházak. Pillanatnyilag csak a torontói gyülekezet nem használhatja imaházát. Sajnos a szokásos Ráma-tábori alkalmak megtartására sincs reális kilátás. Ez az éves *közgyűlésünket* is érinti – erről az elnök testvér értesít bennünket ugyanezen az oldalon.

Olvasóink figyelmébe ajánlom *Háló Barnabás* testvér írását, visszaemlékezését, melyben az amerikai magyar baptista misszió egyik jeles munkásáról, **Dr. Kautz L. Ödön** lelkipásztor és teológiai tanár testvérről olvashatunk. Örömmel fogadnék ilyen és ehhez hasonló emlékeket, hiszen az előttünk élő generációk missziómunkájáról elég foghíjas az ismeretünk.

Az *Evangéliumi Hírnökök digitalizálása* folyamatban van. Menet közben derült ki, hogy sok régi szám hiányzik a gyűjteményünkből. Most is kérem, hogy akik az első 50 évfolyam számaiból rendelkeznek néhánnyal, jelezzék azt a szerkesztőnek. Előre is köszönöm. (*szerk*)

SZÖVETSÉGI HÍREK

Ezúton szeretném közölni szövetségünk testvériségével, hogy a Covid-19 világjárvány okozta bizonytalanság az utazási és gyülekezési kérdésekben, továbbra is fennáll. Ezért a július elejére tervezett évi közgyűlésünket ebben az évben sem tudjuk megtartani a Ráma táborban.
Mint az elmúlt évben, a végrehajtó és missziós bizottságok évközi gyűlésén megbeszélt terveket, a helyi gyülekezetek elöljáróságainak jóváhagyásával szeretnénk végrehajtani. Ennek érdekében folyamatban vannak a szükséges intézkedések.

Továbbra is imádkozzunk
a betegek gyógyulásáért,
a gyászolókért, a járvány, illetve
a járvány okozta korlátozások
megszűnéséért.
Bízunk abban, hogy az Úr meghallgatja kéréseinket és nemsokára, úgy mint a Covid-19 kitörése előtt, korlátozások nélkül, szabadon gyakorolhatjuk közösségi életünket, mind gyülekezeti mind szövetségi szinten.

Testvéri szeretettel, a VB és
a MJB nevében,

Elnök: *Rev. Dr. Gergely István*

ATYAI ÁLDÁS

folytatás az 1. oldalról

hogy *„a föld minden nemzetségében”* mi is benne vagyunk, nem csak a zsidók, Pál egészen félreérthetlenné teszi, amikor így fogalmaz: *„Mivel pedig az Írás előre látta, hogy Isten hitből fogja megigazítani a pogányokat, előre hirdette az evangéliumot Ábrahámnak: Tebenned fog áldást nyerni minden nép... azért, hogy Ábrahám áldása Krisztus Jézusban a pogányoké legyen, hogy a Lélek ígéretét hit által megkapjuk.”* (Gal 3,8.14) Pál az áldás-ígéretet *evangéliumnak* mondja, mint ahogy az is! Ma is, mi is élvezői vagyunk ugyanennek az áldás ígéretnek.

Ha ez ó és újszövetségi igék alapján úgy gondolhatjuk, hogy az áldás kizárólag Istené, Istentől jön, **honnan vettük** akkor az atyai (vagy apai) áldás gondolatát, vagyis **azt, hogy mi is áldhatunk, áldást adhatunk másoknak? Az Ige sajátos értelmezéséből, nem egyszer félreértéséből.**

ATYAI ÁLDÁS

Elesettségében is csodálatos ez az Isten teremtette világ. Ha csak a törvényszerűségek uralkodnának – *a bűn zsoldja a halál* – már rég elpusztult volna minden. **Az áldás: kegyelem, megmaradás, növekedés, gyümölcstermés.** Jól tudta ezt Ábrahám, Izsák és Jákób, és gyermekeik. Olyan földön éltek, amit Isten „öntözött”, s amikor az eső elmaradt, nem termett semmi sem. Nem volt mindegy, hogy tejjel és mézzel folyó földön élnek, vagy kiszáradt, terméketlen, köves pusztában. Tudták, hogy nem csak a szorgalmukon, kezük erején múlik minden. **Tudták, hogy mindennél nagyobb szükségük van Isten áldására.**

Izsák és Jákób történetei között is találunk egyet-egyet, amit érdemes alaposan megfigyelni. Feltételezem, hogy ezek az igék formálták meg az „atyai áldás” felől való gondolatainkat.

Izsák, halála közeledtét érezve így szólt fiához: *„Csinálj kedvem szerint való ételt, és hozd el nekem, hogy egyem: hogy **megáldjon téged az én lelkem,** mielőtt meghalok.”* (1Móz 27,4) Ismerjük a történetet. Miután Jákób csalással „megszerezte” apja áldását, Izsák azt mondta: *„megáldottam őt és áldott is lesz.” „Ézsau erre ezt mondta az atyjának: Hát csak egy áldásod van, atyám? **Áldj meg engem is, atyám!**”* (27,38)

Jákóbbal kapcsolatban pedig ezt olvashatjuk: *„Mikor Izráel meglátta József fiait, ezt mondta: Kik ezek? József ezt felelte atyjának: A fiaim, akiket Isten itt adott nekem. Ő így szólt: Hozd ide hozzám, **hadd áldjam meg őket!**”* (1Móz 48,8-9)

Felületesen olvasva úgy tűnik, hogy Izsák és Jákób áldja meg a gyermekeket, úgy tűnhet, hogy ők azok, akik „áldanak”, valamit „adnak” utódaiknak. **Figyelmesebb** olvasás után azonban egyértelmű, hogy **ők „csak” Isten áldását kérik**. S ezt olyan hittel teszik, hogy kétely sem merülhet fel: Isten áldását kértem számára, és kétségtelen, hogy meg fogja őt áldani Isten – ezt jelenti a *„megáldottam őt és áldott is lesz.”* Sok igét idézhetnék arról, hogy ezek az atyák nagyon is Isten áldásáról beszélnek, nem a sajátjukról. Például az egyik: *„És megáldotta Józsefet e szavakkal: **Az Isten**, aki előtt jártak atyáim, Ábrahám és Izsák, az Isten, aki gondomat viselte, amióta vagyok, mind e napig: az az angyal, aki megszabadított engem minden gonosztól, **áldja meg e gyermekeket,** és viseljék nevemet és atyáimnak, Ábrahámnak és Izsáknak nevét, és sokasodjanak meg e földön.”* (1Móz 48,15-16)

Az atyai áldás Izsák és Jákób ajkán Isten áldás-ígéretének kérése, hittel teljes igénylése a gyermek számára.

Az ősatyák történeteinél több száz évvel későbbi **Ároni áldás** esetében is fellelhető a korábban említett fogalmazási sajátosság: *„így **áldjátok meg** Izráel fiait”,* de maga az áldás szövege egyértelmű: *„**áldjon meg téged az ÚR,** és őrizzen meg téged!”* (4Móz 6,22-27) Egyértelmű, hogy az áldást Isten adja.

A mi áldás mondásaink

A ma egyre gyakoribbá váló áldás-mondásaink (megáldalak / légy áldott /áldott vagy stb.) egyrészt tehát az Ige pontatlan értelmezéséből származnak, másrészt a látványosan terjedő sikerorientált, karizmatikus közösségek, a prosperity gospel, vagy a pozitív gondolkodás hívei hatását mutatják. Sajnálatos folyamatnak tartom, olyannak, ami **egyre inkább elvisz bennünket hitéletünk egy lényeges értékének ismeretétől. Egyúttal egy hamis, torzult, túlfűtött öntudatot, gőgöt, hübriszt fejleszt ki lassan bennünk** – amire egyébként is van hajlamunk.

Szép szavakat, áldást mondhatunk ugyan, de áldani, áldást "adni" nem!

Ne tévesszen meg bennünket a szóhasználat! Igaz, hogy azt mondja az Úr Jézus, hogy *„Szeressétek ellenségeiteket, **áldjátok azokat**, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnek, és imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és kergetnek titeket."* (Mt 5,44), vagy Péter: *„Ne fizessetek gonosszal a gonoszért vagy szidalommal a szidalomért, hanem ellenkezőleg: **mondjatok áldást,** hiszen arra hívattatok el, hogy áldást örököljetek."* (1Pt 3,9), vagy Pál apostol: *„**Áldjátok azokat**, a kik titeket kergetnek; áldjátok és ne átkozzátok."* (Rm 12,14) Jóllehet az „áldjátok” szót olvashatjuk mindegyikben, ezek az Igék arra szólítanak fel, hogy ne a felénk irányuló rosszat viszonozzuk, hanem jót gondoljunk és tegyünk másokkal; ha nehéz is, **Isten áldását kérjük, kívánjuk** a másikra, még ellenségeinkre is!

Istent áldani?

Furcsán hangzik ez a kérdés? Az is. Ugyan ki képzelhetné, hogy megáldhatná a Teremtőt. A Zsoltárok könyvében mégis nagyon sokszor olvashatunk felhívást arra, hogy áldjuk Istent. Talán a 103. Zsoltár szavai a legismertebbek: *„Áldjad, lelkem, az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét! Áldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!"* A 100. Zsoltár segít megértenünk ezt a felszólítást. *„Menjetek be kapuin hálaénekkel, udvaraiba dicsérettel! Adjatok hálát neki, áldjátok nevét!”* Egyszerűen **Isten dicséretére, hálaadásra, nagyságának magasztalására** szólít fel bennünket ezekkel a szavakkal a Zsoltáros, itt és máshol is. Az Újszövetségben is előfordul néhányszor ez a szóhasználat, ugyanilyen értelemben. Az 1. oldalon lévő énekünk jó példa ugyanerre: áldjad Őt - vagyis dicsérd, fejezd ki háládat iránta!

Atyai áldás: könyörgés Isten áldásáért

Ha egymásért imádkozhatunk, áldást kérhetünk még ellenségeinkre is, menynyivel inkább tehetjük ezt szeretteinkért. A hívő családban a szülők, az édesapa egyik legszebb lehetősége (és feladata is), hogy Isten áldását kérje gyermekei életére. Nem csak amikor megszületett, nem is csak különleges alkalmakkor, hanem rendszeresen. **Lehet, hogy „szépen hangzana”, ha én áldanám meg a fiamat – ám sok értelme nem lenne. Az Úr áldására viszont nagy szüksége van!**

Könyörögjünk hát az Úr áldásáért kedves édesapák! S tegyük ezt azzal a hittel, amivel Izsák imádkozott: *„megáldottam őt (kértem rá Isten áldását), és áldott is lesz!”* (1Móz 27,33)

Herjeczki Géza

Áldásod gazdag folyóit
Küldd le, ó, még ma nekünk!
Most, hogy elepedve kérünk,
Kész befogadni szívünk.
Adj áldást bőven,
Amint ígéri Igéd,
Hiszen egy cseppje is üdvös,
Küldd Lelked bő özönét!

5 ige AZ ÉDESAPÁKRÓL

Csak az Istent és az ő igéjét megvető emberek gondolják azt, hogy az édesapának nincs fontos szerepe a családban vagy a társadalomban. Tények és statisztikák igazolják, hogy azokban a családokban ahol nincs édesapa, a gyerekek közül sokkal többen lesznek öngyilkosok, börtöntöltelékek, sokkal nagyobb arányban lesznek különböző szenvedélyek áldozatai, mint a nukleáris családokban, ahol az édesapa betölti Istentől kapott küldetését. A bibliában sok olyan édesapa modell van, akiktől lehet tanulni, akiknek példáját napjainkban is érdemes követni. A sok közül 5-ről szeretnék említést tenni a következő sorokban:

1. Hit által áldozta meg Ábrahám Izsákot, próbára tétetvén, és az egyszülöttet vitte áldozatul, ő, ki az ígéreteket nyerte, Akinek meg volt mondva: Izsákban neveztetik neked mag. Zsid 11: 17-18

Ábrahámot a hívők atyjának nevezi a Szentírás. Az ő hite abban mutatkozott meg, hogy engedelmeskedett Istennek, amikor arra kérte, hogy menjen ki földéből és rokonai közül. Elhitte, hogy vén kora ellenére Isten alkalmassá tudja tenni a nemzésre, amikor pedig Isten arra kérte, hogy áldozza fel Izsákot, hitte, hogy Ő a halálból is fel tudja támasztani. Bár gazdag volt, nem babonázta meg e világnak kincse, az ígéret földjén sátorokban lakozott, mert várta az alapokkal bíró várost, amelynek építője az Isten. Ez a feltétel nélküli, próbát is kiálló hit, engedelmesség, és minden akadályt legyőző reménység tette őt áldássá minden nép számára, és alkalmassá arra, hogy a hívők atyjaként elnyerje az ígéreteket.

2. Hogyha pedig rossznak látjátok azt, hogy szolgáljatok az Úrnak: válasszatok magatoknak még ma, akit szolgáljatok; akár azokat az isteneket, akiknek a ti atyáitok szolgáltak, amíg túl voltak a folyóvízen, akár az Emoreusok isteneit, akiknek földjén lakoztok: én azonban és az én házam az Úrnak szolgálunk. Józs 24:15

Józsuéról elmondhatjuk, hogy sok csatát megvívott és megnyert. Legyőzte az amálekitákat, száraz lábon vitte át a népet a Jordánon. Bevette Jerikót, az erősített várost, legyőzte a déli majd az északi királyokat, még a nap is megállt imájára. A legnagyobb győzelme mégis az volt, amit élete végén nyert meg, Sikemben, amikor azt mondta: *Én és az én házam népe az Úrnak szolgálunk*. Nagy kihívás volt az említett csatákat megvívni, de mit ért volna a győzelmekkel, ha élete végére elveszíti hitét és családját? Józsué és családja jó választása azért történhetett meg, mert Józsué fiatalon az Urat választotta, Istenben bízott, és nem félt az óriásoktól. Már Mózes mellett megtanulta az engedelmességet, halálig tartó hűséggel követte Isten rendeléseit.

3. Mikor pedig a vendégség napjai sorra lejártak, elküldé értök Jób és megszentelé őket, és jóreggel felserkene és áldozik vala égőáldozattal mindnyájuk száma szerint; mert ezt mondta Jób: Hátha vétkeztek az én fiaim, és gonoszt gondoltak az Isten ellen az ő szívökben! Így cselekedik vala Jób minden napon. Jób 1:5

Jób a szenvedéseiről híres, de a mindennapi élete is megragadó. Sokat tanulhatnak tőle a gyerekeiket nevelő édesapák. Példát mutatott a kegyességben. Feddhetetlen, igaz, istenfélő és bűngyűlölő volt. Isten véleménye szerint nem volt hozzá hasonló az egész földön. A gazdagság nem fordította el szívét Istentől. Az anyagiak nem ejtették rabul: nem bizakodott el, a jólétben sem felejtkezett meg Istenről. Ápolta az Istennel való kapcsolatát, ugyanakkor gondja volt arra, hogy meglegyen a családi harmónia. Gyermekei között az egységet, az összetartást és a békességet munkálta. A jó példaadás mellett aggódott gyermekei lelkiállapotáért, naponként áldozatot mutatott be, és imádkozott értük.

4. És ímé, eljöve a zsinagóga fők egyike, név szerint Jairus, és meglátván őt, lábaihoz esék, És igen kéré őt, mondván: Az én leánykám halálán van; jer, vesd reá kezedet, hogy meggyógyuljon és éljen. Mk 5:23-24

Jairus, Jézus földön járásának idején a zsinagógafők egyike volt. Halálosan beteg leányáért mindent megtett, hogy meggyógyuljon. Amikor találkozott Jézussal megalázkodott, leborult előtte, úgy kérte leánya gyógyulását. Magas beosztása, addigi vallásos felfogása, mások megvetése, nem volt akadály abban, hogy Jézusnak mondja el gyermeke helyzetét, és kérje segítségét. Jézus kész volt segíteni, el is indult, hogy meggyógyítsa a gyermeket, azonban útközben kapták a hírt, hogy a gyermek meghalt. Jairus ekkor sem adta fel, Jézus szavára: - *Ne félj csak higgy!* - kész volt tovább követni őt egészen a halottas szobáig, ahol a - *Talita, Kúmi!* jézusi parancs elhangzása után megláthatta, hogy leánya felkel és jár.

5. És felkelvén, elméne az ő atyjához. Mikor pedig még távol volt, meglátá őt az ő atyja, és megesék rajta a szíve, és oda futván, a nyakába esék, és megcsókolgatá őt. Luk 15:20

Isten Atyaságáról csodálatos módon beszél mind az Ó, mind az Újszövetség. Különös módon tesz erről bizonyságot Jézus a tékozló fiú példázatában. A példázatbeli atya gondoskodott gyermekeiről, bőség és gazdagság volt abban a háztartásban. Tiszteletben tartotta döntéseiket. Amikor a kisebbik fiú kikérte a vagyonból rá eső részt, az atya oda adta, a nagyobbik, ha maradni akart, maradhatott. Bár belelátott mindkettőjük szívébe (egyik sem értékelte mérhetetlen szeretetét), soha nem mondott le róluk, mindegyiket szükségeihez képes segítette. A testvérek között a megbékélést munkálta. A tékozlónak megbocsájtott, ismét fiává fogadta, a magát igaznak látó nagyobbik testvért útba igazította. Értésére adta: ez a te testvéred, az én fiam; de azt is, hogy az én örömöm a te örömöd is lehet. Ez a példázatbeli atya, Mennyei Atyánkat szemlélteti. Tőle tanulhatnak legtöbbet a gyermekeiket nevelő édesapák.

Dr. Gergely István

HA VALAKI ÓCSÁROLJA APJÁT, ANYJÁT - 3Móz 20,9

Miután elhangzott a parancs: *"Szentek legyetek, mert én, az Úr, vagyok a ti Istenetek!"*, a Szentírás felsorolja legszorosabb emberi kapcsolatainkat, hogy Isten akarata szerint rendezzük azokat.

Első helyen említi a szülők tisztelését. Miért? Mert szüleinket Istentől kaptuk, és maga Isten kölcsönöz nekik tekintélyt. Ezért kell még a tiszteletre nem méltó szülőket is tisztelni. Szabados, tekintély ellenes korunkban ezt komolyan kell vennünk. Ha valaki így beszél szüleiről: "a faterom", vagy "az öreglány" – Isten ellen vétkezik, s ezért halálbüntetés járt.

Mit tegyek, hogy ne ócsároljam őket? Ne szidd őket magadban se, ne beszélj vissza tiszteletlenül nekik, ne add ki gyengeségeiket másoknak, légy kész mindig megbocsátani bűneiket, ne szégyelld őket mások előtt, vénségükben se vesd meg őket; légy irgalmas mindig hozzájuk, ne csak hibáikat lásd, hanem egész életútjukat, mindazt a jót is, amit érted és másokért tettek.

Ez azonban nem jelenti azt, hogy igazoljuk vétkeiket. Szabad őket tisztelettel inteni (1Tim 5,1), rossz példájukat pedig nem szabad követnünk (Mt 23,3).

- Uram, bocsásd meg, valahányszor úgy vétettem ellened, hogy megvetettem, vagy gúnyoltam a szüleimet!

Cseri Kálmán, Ahítat 2002

GYERMEKNAP / JÚNIUS

Gyermeknap ismét. Szép a világ.
Kitárja mindkét kezét és áld
megáld az Isten: gyermeket ád.
Kékszeműt, szőkét, vagy épp barnát,
feketét. Sehol nem találnád
gyermeked párját. Őt áldd! Csodát
tesz újra s újra: szép a világ.

"Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket!" (Márk 10:14)

Uram,
mit kezdesz velük?
Nem lenne jobb,
ha inkább velünk,
komoly felnőttekkel törődnél?
Mi már meggondoljuk
mit teszünk,
mit mondunk,
s bizony,
a mi szavainknak súlya van!
De mit kezdesz
futkározó gyerekekkel?

Ezek, Uram,
neveletlenebbek,
mint azok,
akikkel
Galilea dombjain találkoztál.

Hogy mégis szereted őket?
Te tudod.
Itt vannak.
Ha akarod,
vesd rájuk kezed.
Imádkozz értük.

Herjeczki Géza versei

Tökéletes szívvel akarok élni házamon belül

Zsolt 101,1–8 *„Ügyelni akarok a tökéletes útra. Mikor jössz hozzám? Tökéletes szívvel akarok élni házamon belül.”* (2. v.)

Kérd Istent, hogy szívéhez alakítsa szívedet! Szeretni fog a családod.

Tökéletes szívvel élni nem ugyanaz, mint tökéletesen viselkedni. Nem mindegy, hogy szülőként a szívünk vagy a viselkedésünk tökéletességére koncentrálunk. Ne gondoljuk, hogy ha jobb a viselkedésünk, akkor jobbak lesznek a gyermekeink! Mert nem csupán Isten, de a kisgyermek és a kamasz is a szívünket nézi. Már a gyermek is megérzi a különbséget szülője szívének állapota és a viselkedése között. És a gyermekeinket nem tehetjük jobbá, mint amilyen a szívünk. Mert a szív teljességéből szól a száj és tesz a kéz. Amivel együtt él a gyermek, azzá lesz. És ami a szívünkben van, azzal él együtt.

Bármilyen furcsa is, ezért a gyermeknevelés első szabálya: Törődj magaddal, ápold a szívedet, mert onnan jön ki minden! Utána már csak az a dolgod, hogy olyan erős szeretetkapcsolat legyen közted és gyermeked közt, amelyen keresztül átáramlik belé is mindaz, ami a szívedben van.

Gondolkodj sokkal többször a saját szíveden, mint a gyermekedén, vagy akármelyikőtök viselkedésén! Az ösztönösen úgyis eszedbe jut.

Háló Gyula (Áhítat 2021)

A MAMÁK ÉS JÉZUS

Mikor készülődünk a mamához, felhív, hogy mi legyen az ebéd, mire odaérünk. Fontos, hogy a Hősök terére érve felhívjuk, mert akkor tudja már melegíteni az ételt, hogy azzal fogadhasson bennünket. Sosem lábas van az asztalon - ami sokkal egyszerűbbé tenné a tálalást és mosogatást is - és nem is egy tányér csupán; nem viaszosvászon terítőn sorakoznak a kések és a villák. Ugyanúgy fogad minket, a családját, minden alkalommal, mint bármelyik fontos vendégét.

Mikor elindulunk felhív, merre járunk és tart tőle, hogy a gyorséttermi kínálattal útközben elcsapjuk a hasunkat…

Sokszor a kapuban vár minket tárt karokkal.

Már előfordult, hogy ha előző nap beszéltünk, elmondja, hogy az ágyaink megvetve várnak ránk, akkor is, ha nem estére érkezünk.

Jézust juttatja eszembe a mama. Ő egy helyen (János evangéliuma 14) azt mondja a tanítványainak, hogy elmegy hogy elkészítse a helyet számukra az Atya házában, hogy mire mennek, minden készen álljon a fogadásukra. El tudom képzelni, hogy százszor is megszemléli a szobámat, hogy az én ízlésem szerint van e berendezve, bent van e a gyümölcstál a kedvenc gyümölcseimmel és persze a pezsgő jégbe hűtve. Az üdvözlő üzenet remélem a következő lesz:

"Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, menj be urad ünnepi lakomájára!" (Mt 25,21)

Petrikné Sáfrány Judit

SZERESD A GYERMEKET!

Szeresd a gyermeket! A sivatag hegyen,
Hol villámok közt vala az Úr jelen,
E legszentebb parancs nincs kőtáblára
írva -
Mosolygó kedviben, pirosló hajnalon
Aranybetűkkel ezt az örök Irgalom
Az emberszívbe írta.

Szeresd a gyermeket! Még néki
szárnya van,
A csillagok közé ő még el-elsuhan
S kitárja vidoran a mennyek ajtaját.
Hiába könyveid, hiába lángeszed,
Az Isten titkait ki nem kémlelheted,
Csak gyermeklelken át.

Szeresd a gyermeket! A lét napfénye ő,
Estellik, hogyha megy, hajnallik,
hogyha jő,
Csöpp lábai nyomán az öröm kertje
zsendül,
Bimbónyi kis keze áldással van tele
S melyik szeráf-zene érhetne föl vele,
Ha víg kacaja zendül?!

Szeresd a gyermeket! Hisz oly hálás
szegény,
Egyszerre könny, mosoly ragyog
csillagszemén,
Ártatlan kis szívét az öröm megteli
S köszönetét, akár az esti fuvalom,
Mely félve játszadoz a harmatos gallyon,
Oly halkan rebegi.

Szeresd a gyermeket, öleld szívedre őt,
Ringasd el lágyan a szegény kis szenvedőt,
Lehunyt pilláinak töröld le könnyeit:
S míg te a gyermekek könnyét törölgeted,
Egy láthatatlan kéz a csillagok felett
Letörli vétkeid!

Móra Ferenc

A SZENVEDÉS OKA ÉS CÉLJA

"Ekkor magába szállt és ezt mondta: Az én apámnak hány bérese bővelkedik kenyérben, én pedig itt éhen halok!" (Lk 15,17)

Nyomorúságaink idején gyakran feltesszük a kérdést: miért van szenvedés? Mi a szenvedések valódi oka? És van-e értelme? Ha Isten szeret, miért engedi, hogy ártatlan embereket megkínozzanak, kicsi gyerekek éhen haljanak, mások tehetetlen beteggé váljanak, életük delén meghaljanak?

A Biblia leírja, hogy abban a világban, amelybe Isten az embert teremtette, nem volt szenvedés. Ott ismeretlen volt a fájdalom, nélkülözés, félelem. Az Istennel való közösségben mindene megvolt az embernek, ami boldoggá tette.

Az ember azonban megvonta bizalmát Istentől, fellázadt ellene, és saját kezébe vette sorsát. Kilépett ebből a közösség-

ből, s ott „kívül" megjelent a verejték, betegség, veszekedés, háború, halál. Minden szenvedés tehát rossz döntésünk következménye.

Isten azonban annyira szereti az embert, hogy lehetővé tette számára, hogy visszataláljon hozzá. És még a szenvedéseket is felhasználja arra, hogy figyelmeztesse: ide jutottál nélkülem. De egyben hív is vissza magához.

Jól mutatja ezt *a tékozló fiú példázata:* őt nem az apja küldte el otthonról, egyértelműen saját lázadása miatt került az éhhalál szélére. Az apja azonban továbbra is szerette, és éppen a disznók között, korgó gyomorral jutott eszébe az apai ház bősége, valamint a hazatérés lehetősége. A szenvedése emlékeztette elhagyott és elfelejtett otthonára.

Nem Isten küldte ránk a szenvedést, de még ezt is felhasználja arra, hogy eszméltessen, magához visszahívjon, helyreállítsa velünk kötött és általunk megszegett szövetségét, amiben újra életlehetőséget kapunk. Aki enged ennek a hívásnak, az attól kezdve egészen másként hordozza a bajokat, vagy meg is szabadul némelyiktől. Aki nem enged, azt sokszor még inkább megkeményítik a szenvedései Istennel szemben.

Boldog ember az, akit szenvedései önvizsgálatra indítanak és Istenhez fordítanak. Az ilyen ember utólag felismeri: *„Bizony, javamra vált a nagy keserűség."* (Ézs 38,17)

Cseri Kálmán

MODERN TÉKOZLÓ FIÚ

Untam a banánt
untam apámat
kértem a lóvét
irány-surány

nagybetűs élet
pénz és szabadság
míg egyszer minden
elfogyott

itt állok pőrén
se pénz se posztó
kéne kis meló
legyen kaja...

Vágytam a többre
mint Ikarosz
kárral tanultam
hogy mi a rossz

Ádám és Éva
hű fiaként
vesztve az Édent
nyertem nyomort

mennék már vissza
szégyen és bánat
elveszítettem
Édesapámat

Szilágyi József

Az apa és elveszett fia

Ernest Hemingway *A világ fővárosa* című novellájában egy spanyol édesapa és tizenéves fia történetét írja le. Az apa és fia közti kapcsolat megromlott és emiatt végleg eltávolodtak egymástól. Amikor a rendkívül népszerű Paco névre keresztelt fiú fellázadt, és elszökött otthonról, édesapja hosszú időn át kitartóan igyekezett felkutatni őt. A reményvesztett apa az utolsó lehetőséget megragadva, hirdetést adott fel egy madridi napilapban, azt remélve, hogy fia talán elolvassa és válaszol rá. A hirdetésben ez állt:

„Kedves Paco! Találkozzunk kedden délben a Hotel Montana előtt. Mindent megbocsátok! Szeretettel, Édesapád!"

Hemingway elbeszélése szerint, másnap délben nyolcszáz Paco nevű férfi gyűlt össze a hotel előtt. Mindannyian arra vágytak, hogy édesapjuk megbocsásson nekik.

PÉLDAMUTATÓ ÉLET

"Senki meg ne vessen ifjú korod miatt, hanem légy példája a hívőknek beszédben, magaviseletben, szeretetben, hitben, tiszta életben." - 1Tim 4,12

A gyülekezet-plántáló szolgálatot Macedóniában folytató Pál apostol egy 30 éves „ifjúra" bízta az efézusi közösség vezetését. Timóteus lett a környék gyülekezeteinek a felvigyázója. Ravasz László írja: *„Nehéz lehetett Timótheusnak a fegyelmezés, rendelkezés a kis-ázsiai gyülekezetek elöljárói felett egy olyan korban, amikor a vének voltak a tulajdonképpeni kormányzók. Ezt csak az tehette elfogadhatóvá, ha rendkívüli szellemi és erkölcsi tulajdonságokkal rendelkezett."*

A jó karakter, a hit és a példás életvitel már a fiatal jellemzője lehet. Mivel a gyülekezet életét gazdagítja a generációk összefonódása a szolgálatban is, jól tesszük, ha készséggel fogadjuk a fiatal lelkimunkások szolgálatát.

Úgy tűnik, hogy az utódlásról gondoskodó apostol nem hagyatkozott saját tekintélyének a súlyára. Bizonyára jól gondolta: a kulturális berögződöttségeken fiatal szolgatársának az életpéldája törhet át igazán. Követésre méltó a fiatal, ha nem a világot majmolja, hanem a hívő közösséget jellemző beszéd, magatartás, szeretet, hit és erkölcsösség a sajátja, sőt ezekben "elöl jár".

A hívő "beszéde" azért más, amiért a magatartása is. Szó és tett egysége e másság oka és következménye. Üdvösséget így nyertünk, és ez lett a küldetésünk. A Kinyilatkoztatás Jézus életében olyan valóság lett, amit Isten kegyelméből magunkévá téve, szóval és tettel vallunk mi is az igaz szeretetről, hitről és tisztaságról. Ez a beszéd, az ilyen életvitel minden korban magán viseli annak a másságnak a jegyét, ami megkülönbözteti a világtól, de hasznossá is teszi abban.

Ha már a fiatal remélheti ezt a másságot, sőt, elvárható tőle, milyen nagy kár, amikor több évtizednyi "hívőséget" is hiteltelennek ítél a világ - hallva, amit mondunk és azt látva, amit teszünk?

Imádkozzunk olyan példamutató életért, amely másokat az üdvösség útjára segít!

Novák József

RÓLA...

Mit írjak Róla? …
Hozzam szavaknak bársonyos zenéjét?
Szegény a szó, előtte nem sok érték.

Mit írjak Róla? …
Orgonák hangján zúgjam el neki
Mi lelkem folyton fűti, égeti?

Soroljam, mondjam dicső alkotásit
Piciny füvektől óriás hegyig?
Dörögjek, mint viharok tombolása,
Mikor a felhők üstdobját verik?

Mit írjak Róla? …
Daloljak halkan, mint a szellő rezdül,
Csevegjek, mint a fürge kis patak?
Kedves Neki a tenger mormolása,
Mikor a habok lomhán zajlanak?

Mit írjak Róla? …
Ember vagyok, nagyon nagy
méltósággal,
Alkotásai közt a legnagyobb,
Minden szépet és jót nekem teremtett,
Enyém minden kedves, csodás dolog.

Ember vagyok. Képmására teremtett
Érdekes, furcsa, különös talány,
Hadd mondjam nektek a legtöbbet Róla,
Hogy Ő énnékem szerető Atyám!

Somogyi Gáborné Csoma Irén

CHICAGÓ

Április 25-én köszönt el a közösségünktől ***Szabó István*** testvér és családja.

Ezen a napon emlékeztünk meg a **Chicagói Gyülekezet 34 éves fennállásáról** is.

Szabó István testvér alapítója volt a gyülekezetnek, és vele együtt még 15 testvér, akik engedve a Szentlélek vezetésének elkezdték a működésüket először, mint chicagói Magyar Baptista Misszió, majd később a Szövetség jóváhagyásával teljes jogú baptista gyülekezetként.

Az istentisztelet első felében az ige szólt 4 Mózes 6:22-27. alapján. Az ároni áldás szavaival mondtunk áldást elköszönő testvéreinkre.

Az alkalom második felét a köszöntések töltötték ki. Megható légkörben, a szeretet szavai, a hálás szív könnyei és az elengedés pillanatai következtek. Az istentiszteletet a Szabó család éneke és búcsú gondolatai zárták.

Szabó István testvér 34 éven át hűséggel és odaadással szolgálta az Urat a chicagói gyülekezetben. Élete társa, *Évike* minden tekintetben támasza és segítője volt. *Erika*, megtérésétől kezdve mindig jelen volt a közösség életében, legutóbb a fiatalok bibliaóráját vezette. Hiányuk nehezen lesz pótolható.

Azért imádkozunk, hogy testvéreink

példaadása, gyülekezetünk minden tagját szolgálatkészségre inspirálja.

Szabó István testvér és családja *Murfreesboro*, TN–ben telepednek le szeretett családjuk és rokonságuk közelségében. További szolgáló életükre kívánjuk Isten gazdag áldását.

Lukács János

AZ ÁRONI ÁLDÁS
(4Móz 6,22-27)

"Azután így beszélt Mózeshez az Úr:
Mondd meg Áronnak és fiainak: Így áldjátok meg Izráel fiait, ezt mondjátok nekik:
Áldjon meg téged az Úr,
és őrizzen meg téged!
Ragyogtassa rád orcáját az Úr,
és könyörüljön rajtad!
Fordítsa feléd orcáját az Úr,
és adjon neked békességet!
Így mondják ki a nevemet Izráel fiai felett, és én megáldom őket."

EGY LELKIPÁSZTOR VALLOMÁSA

Én a lelkipásztorod vagyok…
Nem azért vagyok, hogy a haverod legyek, hanem hogy a pásztorod.
Nem azért vagyok, hogy a melletted lévő bárszéken üljek, hanem hogy közted és a sátán között álljak.
Nem azért vagyok, hogy kegyes közhelyekkel árasszalak el, hanem hogy megnyugvást és igazságot kínáljak számodra.
Nem azért vagyok, hogy hallgassak és minden fölött szemet hunyjak, hanem hogy szeretettel kijavítsalak és irányt mutassak.
Nem azért vagyok, hogy „hétköznapi ember" legyek, hanem vezető és pásztor.
Nem azért vagyok, hogy megmondjam, légy kedves, hanem azért, hogy arra biztassalak, légy szent.
Nem azért vagyok, hogy alacsonyra tegyem a lécet, hogy kedvelj engem, hanem azért, hogy magasra tegyem a lécet és segítsek neked elérni a célt.
Nem azért vagyok, hogy menő, laza, vagy divatos legyek, ahogy a világ diktálja, hanem hogy állhatatos, felelősségteljes és erős legyek a világgal szemben.
Nem azért vagyok, hogy szórakoztassalak, hanem hogy az örökkévalóság felé mutassak.
Nem én vagyok a Messiás… A Messiás felé vezetlek.
Természetesen lehetek kedves, barátságos, jóságos és irgalmas. Lehetek merész, bátor és erős.
Tudom, hogy azzal, hogy a munkámat végzem, nagyon megharagíthatlak. De nem félhetek annyira ettől, hogy romboló erők karmai közt hagyjalak. Jobban kell szeresselek, mint saját magamat.
A szentség felé kell, hogy vezesselek, nem a népszerűség felé.
Szükséged van az őszinteségemre és a jószívűségemre.
Bíznod kell abban, hogy a legjobbat és legszentebbet akarom neked.
Mindez nem könnyű. A szolgálatom nagyon hasonlít az apa szerepére a családban. Az a dolgom, hogy én legyek a kerítés a nyáj, és az arra leselkedő veszély között. Ott a helyem, ahová Krisztus is helyezte magát.
Imádkozom, hogy jól végezzem ezt a munkát… Hogy oda vezessem a nyájat, ahová Krisztus szeretné.
A mennybe akarok jutni. És azt akarom, hogy te is oda juss.
Tudom, hogy az odavezető út keskeny és kanyargós.
Imádkozom, hogy legyen elég erőm és kitartásom ahhoz, hogy mindig megtegyem a következő lépést.

Forrás: *Bill Peckman, ford.: Tamási Dorottya* (Facebook)

Dr. Edwin L. Kautz (Kautz Ödön)

Remembering those who walked before us

On February 22, 1962, our airplane touched down at *New York City's Idlewild Airport,* which was renamed after 1963 to JFK International Airport. Since I was sponsored by the CWS (Church World Service), one of their agents transferred me to a train at Penn Station in Manhattan which headed to *Boston, Massachusetts*. When the train pulled into Boston, the CWS agent helped me down and was looking for my local sponsors. Soon a middle-aged gentleman approached us, together with a number of other folks. They were looking at the sign in the hands of the CWS agent. It turned out that the First Baptist Church members of Waltham, MA (a town outside Boston) were my sponsors. The Pastor of the church was *Rev. Louis Beckwith*. He and his wife, Dorothy immediately took charge of my welfare and took me to their home. The couple had four small children, *David, John, Peter, Timothy, and Anna*. These children were so charming and often tried to strike up a conversation with me, but I did not speak their language, so we resorted to a miscellaneous form of sign language, which brought a broad smile to their beautiful faces. It turned out that Pastor Beckwith was a Chaplain during WWII and stationed in Germany, so he learned the language, thus we were able to talk in German with each other. I learned from him that living nearby there was a Hungarian brother, a former *Pastor and Theological Professor* (who also taught in the Hungarian Baptist Seminary), his name was ***Dr. Edwin L. Kautz (Kautz Ödön).*** Needless to say that I was eager to meet him, so brother Beckwith called Kautz bácsi on the phone.

When Dr. Kautz emerged from his vehicle I was pleased to see a distinguished elderly gentleman (he was 71 years young at the time), who flashed a friendly smile as he came into the parsonage. After greeting my host, he switched to Hungarian and inquired about my life story. I shared with him an abbreviated version of it. He then asked if I wished to go to a seminary to study the Bible. I was always harboring the thought in my heart, ever since back in the late 1940s when my Mom took me to the *Baptist Theological Seminary in Budapest* and *Dr. Baranyai* laid his hands over my head and prayed. Dr. Kautz was the man of action and asked Rev. Beckwith if it is ok to take me with him for the rest of the day. When we arrived at 152 Chestnut Street, West Newton, MA, the lady of the house, *Mrs. Anna Kautz* greeted me as if I was an old friend. She was also helping her daughter to set up the table and I could smell the good Hungarian food, which was waiting for us. It was interesting how Dr. Kautz noticed my style of holding the fork and the knife as I learned it at home. He smiled at me and showed

Edwin L. and Anna Lukacs Kautz

me, without scolding or criticizing, the proper way to do it as it is done in America (fork in the left hand, knife in the right, but after cutting the meat the knife need to be laid neatly on the plate and take the fork to the right hand. Pick up a piece of meat then directing the same into the mouth – at least that is the way I remember it). After the good meal and wonderful conversation, he took me to the *Andover-Newton Theological Seminary*. I wasn't prepared for that, but it was an interesting experience. The director of the seminary was second-generation German, so all three of us could talk to each other, as Dr. Kautz was also fluent in German. After the introduction, the director asked me the following question: "*What do you think, how much time did elapse within the first 2 chapters of Genesis?"* My reply was immediate: *"Seven days!"* The professor then started to unveil his Theistic Evolutionary theory, which almost floored me. Mind you, it was A.D. 1962. In parting, I casually interjected to him that: *"If God could not create the world in 7 days and needed thousands or millions of years to have things evolve, then He is not as great as we thought He was."* On the way home Dr. Kautz in a calm way confessed that he knew the Director of the seminary for years, they were good friends, but he never suspected that he is harboring such belief. He was very disappointed. But at the same time, he asked me if I would like to meet other Hungarian Baptist believers in America and informed me that there will be an annual meeting of the *Hungarian Baptist Convention in Cleveland, Ohio* soon and he could find somebody to take me if I wished to go. Thus, my dear Kautz-bácsi made several phone calls to Bridgeport, CT., as well as to New York City., where *Rev. George Balla* accepted me and together with their sexton and his wife (the Molnárs), he took me to Cleveland. When I entered the auditorium before the meeting started, he introduced me to the folks there. I was amazed how many people knew my parents and me, as "kis Háló," such as *Dr. Béla Udvarnoki, Rev. Cserepka, Mr. & Mrs. Bánkuti, Mrs. Maude C. Bretz*, just to name a few. Thus Dr. Edwin L. Kautz became my connection in the new world to precious believers of the faith in the Hungarian mission and ministry.

Over the years I have learned more about this very educated, talented, yet humble brother. Edwin Lucas (Ödön) Kautz was born in *Erzsébetfalva* vilage, (Erzsébet) *Budapest, Hungary* on July 18, 1891 to *Ludwig & Róza Kautz*. At the age of 12, his parents set sail to the New World on the Steamship S.S. Bucher, a Norwegian vessel. He was naturalized to US citizenship in NYC on June 24, 1913. Young Edwin used to go to a Catholic church in Budapest with his uncle, but after landing in the city of New York he slowly lost his faith. But thank the Lord for mothers, because young *Edwin's Mom, Róza (Mészáros) Kautz* urged him to attend the *Hungarian Baptist Church in NYC* where he regained his faith and dedicated his life to the service of his heavenly Father. At the fullness of time the good Lord brought a godly young lady into his life, *Anna Lukács,* whom he married on September 18, 1919 – both of them being 25 years old. The Lord blessed them with two girls: *Elois, and Elaine.*

In his higher education, he pursued serving the Lord in ministry. He was ordained by the Chicago Baptist Association and thereafter he pastored 10 churches in the states of New York, New Jersey, Pennsylvania, and Texas, including two Hungarian Baptist Churches in Vernon, NY and Trenton, NJ. During his ministry years, the family lived in as many states as NY, PA, TX, IL, and MA. In his military carrier, Brother Edwin served during WWI in the US Medical Corps.

In his teaching vocation and ministry, Dr. Kautz was the head of the *Hungarian International Seminary in East Orange, NJ* 1925-1933. Lecturer in Religious Education in the University of Pittsburg, PA 1944-1945. Associate Professor of Social & Political Science in Baylor College, Belton, TX 1946-1949. Assistant Professor of Sociology, Boston University 1949-1957, just to name a few of his positions in higher education.

In all his endeavors Dr. Kautz was a man of solid character with integrity. He had a heart of gold, and he knew his Bible inside and out, using the Word of God unashamedly in his everyday life. I may not know all the intricate details of his life, because he lived the better part of it before I came to the US, but I know that he was a true champion of the faith and a precious pioneer in the ministry of the Hungarian Baptist life and missions in this continent, and his influence was felt around the world. We need to praise the Lord for this humble servant of God, who was a champion of faith, who walked before us, giving us an example to follow. He left us a great heritage indeed.

Note: Those of our readers who would like to know more about Dr. Edwin Lucas Kautz, (we called him endearingly, "Ödön Bácsi"), may search the following link: https://www.thekautzfamily.org/copy-of-edwin-lucas-kautz-1891

Barnabas J. Halo

Köszönöm *Háló Barnabás* testvérnek, hogy személyes emlékeit megosztotta velünk erről a jelentős amerikai magyar baptista missziómunkásról.

A napokban megtaláltam a lapunkban róla készült nekrológot, abból idézek 2 bekezdést:

"Kautz testvérünk, a 12 éves magyar bevándorló 80 éves koráig magyar és Krisztust szolgáló hívő maradt. Magyar gyülekezeti szolgálatával és a magyar teológiai iskolában folytatott tanításával nagy szolgálatot tett az amerikai és kanadai magyar baptista missziónak. Akkor is magyar maradt, amikor az Úr magasabb helyen használta és nem magyar nyelvű intézetekben tanított.

Élete végéig lelkesen vallotta magyarságát és buzdította magyar testvéreit (e sorok íróját is) a magyar nép között való evangéliumi munkára. Derűlátása és lelkesedése nem ismert határt. Mindvégig hitt a magyar baptista misszió jövőjében."

Dr. Udvarnoki Béla (Evangéliumi Hírnök, 1972. október 1. 3. oldal)

A letter from the

ASSOCIATION OF BAPTIST CHURCHES IN ISRAEL

Many of you have sent letters and asked about us during this difficult time. Thank you for your love. Hereby, I am sending an update about the situation and how it is affecting our churches.

This letter is not an attempt to explain all issues or take sides, but rather an update and a call to pray for us.

We are in the middle of yet another round of violence of the Israeli-Palestinian conflict, which comes this time after one year of lockdown because of COVID-19. It also came during a very unstable political situation in Israel (4 elections in 2 years) and the cancellation of elections in the Palestinian authority. Currently, the Israeli Air force is bombing the Gaza strip and the Gaza strip controlled by the militant group Hamas is firing rockets into Israel and there is lots of destruction and many lives have been lost. There is also a lot of unrest in the West Bank and Jerusalem.

What is happening inside Israel is very alarming. Arabs and Jews in Israel are projecting a lot of anger, through rioting and looting which have been going on for a week, and some of the worse sides of hatred have spread from both sides. Many innocent people have been attacked and beaten, and a few people were killed. Businesses and homes were burnt down or vandalized and extremists are trying to terrorize innocent people who do not feel safe even inside their own homes. The situation continues to be dangerous.

In addition to the loss of lives and in property, we are mostly concerned about the spread of hatred and the destroying of co-existence that was built with lots of hard work. After all, this will stop, it will take years to build what was destroyed.

If the foundations are destroyed, what can the righteous do? Psalm 11:3

We weep with those who are weeping and empathize with all who are suffering. We have called our churches for three-day fasting and prayer for our country. We continue to pray as we call you to stand with us in prayer.

We have the following specific **prayer requests:**

1. *Pray for the peace of Jerusalem,* including all its inhabitants and all surrounding areas – for both Israelis and Palestinians.
2. *Pray for leaders* and all those in authority that they may peruse peace so we may live peaceful and quiet lives in all godliness and holiness.
3. *Pray for the healing of relationships between Jews and Arabs*, especially for our young people who are exposed to this kind of hatred for the first time.
4. *Pray for protection* for our churches, communities, and for our families. Some churches had to cancel their services or hold them online because of fear. Pray especially for Haifa, Acre, Lod, Ramle, Jaffa, Cana of Galilee, Turaan.
5. *Pray for us to remember* to turn our eyes to God, our refuge and strength, and to Jesus, the prince of peace.
6. *Pray for us to live* our faith by loving our neighbors as ourselves and have faith to continue being a prophetic voice amid the chaos and light amid the darkness.

Bader Mansour, Development Officer Association of Baptist Churches in Israel
European Baptist Federation,
May 16. 2021

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

HOGYAN FEJEZZÜK BE JÓL AZ IGEHIRDETÉST?

Órákat készülünk a prédikációnkra. Különösen arra, hogy megragadjuk a hallgatóság figyelmét a kezdetén. Mégis sokan közülünk botladozunk a végén. Nem próbáljuk a hallgatóságot döntésre bírni. Egy prédikáció végkövetkeztetés nélkül céltalan.

Hogyan tehetjük hatékonyabbá az igehirdetéseink befejezését?

Mindig mutass Krisztusra! Adj lehetőséget arra, hogy az emberek Krisztushoz forduljanak, és várd is, hogy reagálni fognak.

Magas érzelmi hőfokon fejezd be! Prédikálj a fejtől a szívig. Miután informáltad az agyukat, meg kell, hogy érintsd az érzelmeiket, és döntésre kell szólítanod az akaratukat, valamilyen konkrét feladatot adva. A befejezés legyen az igehirdetés érzelmi csúcspontja!

Kérj, konkrét választ! Semmi sem erőteljes addig, amíg nem konkrét. Az igehirdetés célja, hogy megrohamozzuk az akarat várát, és elfoglaljuk Jézus Krisztusért. Hogy teheted meg ezt?

Érvelj! Számíts a hallgatóság ellenvetéseire és logikusan válaszold meg őket!

Figyelmeztess! Emlékeztesd őket az engedetlenség következményeire.

Használj indirekt meggyőzést! Egy jó példa erre amit Nátán próféta tesz Dáviddal (2 Sámuel 12).

Használd fel az együttérzést! Fejezd ki Isten szeretetét feléjük és mások felé.

Használd a képzelőerőt! Fess egy képet arról, mi történhet, ha engedelmeskednek Istennek. Segítsd őket, hogy hitet kaphassanak.

Bátoríts! Mondd el nekik, hogy Isten erejével képesek megtenni.

Tedd személyessé! A hallgatónak úgy kell éreznie, hogy csak hozzá beszélsz.

Erőteljesen fejezd ki újra a fő pontjaidat! Megerősítheted az igazságot azzal, hogy összefoglalod.

Használj magával ragadó illusztrációkat! Segítik megjegyezhetővé tenni az üzenetet.

Használj éles kérdéseket! Ez segíti a hallgatóka, hogy bekapcsolódjanak és feldolgozzák az üzenetet.

Lepd meg őket! A legjobb befejezések meglepik a gyülekezett, és nem nyilvánvalóak vagy várhatóak.

Kerüld el ezeket a gyakori hibákat:

Ne vezess be új témát, gondolatot a befejezésben! Akkor sem, ha véletlenül valamit kihagytál a prédikációban. Csak összezavarod az embereket.

Ne csak összefoglaló legyen! A befejezés több, mint összefoglalás. Ez az a pont, amikor kihívást intézel a gyülekezet felé, hogy alkalmazzák az üzenetet.

Ne hivatkozz az órára, amikor befejezed az igehirdetést.

Ne mond, hogy befejezésül, ha csak nem tényleg komolyan gondolod.

Írd újra az igehirdetés befejezését, miután először elmondtad. A több istentiszteletes gyülekezetek egyik előnye lehet ez. Jobban fogod érzékelni az első igehirdetés után, hogy esetleg erőteljesebbé kell tenned a befejezést. Ne változtasd meg az üzenetet, de írd újra a befejezést!

Gondold végig a záróimádságot. A befejező imádságaim mindig alkalmazzák az igehirdetés fő pontjait. Ne feledd, lassan mond el a záróimádságot.

Rick Warren
forrás: gyülekezetvezetés.blog.hu

NE LÉGY TÉTLEN!

„*Miért álltok itt egész nap tétlenül?”*
Mt 20,6

Prédikálni ha te nem tudsz,
Ékesszóló ajkakkal,
Hírneved tán el nem terjed,
Magasztaló szavakkal.
Keresd fel a kallódókat,
Kikre senki nem figyel,
Mondd el nékik néhány szóval,
Imádkozni hogyan kell.

Énekkarban énekelni
Bátorságod sose volt,
Mondván, Nem is jó a hangod,
Bár a szíved arra vont.
Keress most egy sivár otthont,
Magányosnak lakhelyét!
Tettel, szóval vígasztalhatsz,
Vidd a mennynek dícsfényét!

Olyan sok a csüggedt ember,
Nincs mellettük jó barát.
Beszélj nékik Jézusunkról,
Ismerjék meg Golgotát!
Mondd, őt Isten értünk küldte,
Általa nyújt új reményt.
Aki hittel Hozzá fordul,
Kap örök jótéteményt.

Talán nem tudsz elvállalni
Imaóravezetést,
Úgy érzed, hogy Neked nem megy
Magyarázni az igét—
Keresd fel hát csendes kamrád,
Ahol csak a Mester lát:
Arra, amit más vetett el,
Kérjed Isten áldását!

Semmiképpen ne ülj tétlen,
Ragadd meg az alkalmat!
Ne várj holmi nagy tettekre,
Mert elszáll a pillanat!
Hogyha Jézust elfogadtad,
Őt szolgálod csakugyan,
Minden percet Néki szentelj,
Néki éljél komolyan!

Ford: *Anna P. Williams*
Kotta: http://www.hymntime.com/tch/pdf/b/a/d/c/Bad%20Canstatt.pdf

LEGÁCIÓRA KÉSZÜLŐDVE

tudom
én Uram Istenem
nem ezeken a jegyzeteken múlik
nem a
jól fölépített vázlaton
a diszpozíción

de
hogy ott leszel-e köztünk
azon fordul a kocka
hogy Szentlelked által
szavaimat élőkké teszed-e
s a gyülekezet szívét
Igédre szomjazóvá

most mégis
mégis arra kérlek
Igédre vágyó népedért
áldj meg engem:
szavadnak értelmére
orcád világánál
már most vezess el

gyülekezeted elé hadd álljak majd
fölkészülten
minél jobb jegyzetekkel

NÉPEDRE VÁRVA

vajon eljön-e
megjön-e néped
meghallgatni Igédet
vajon megtelik-é imaházunk
vajon várja-e néped a Jóhírt
várja-e
készül-e Hozzád
hallgat-e majd Rád
hallgat-e szómra
érti-e majd amit néki
szent Igédben üzensz

s vajon indul-e
megpróbálja-e tenni
véghezvinni beszéded

változtat-e majd valamit
rajtunk Igéd

Herjeczki Géza versei (1972)

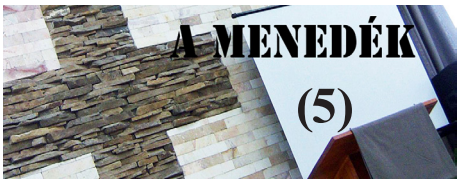

A SZÜRKE HÉTKÖZNAPOK

„Sok terv van az ember szívében, de csak az Úr tanácsa valósul meg.” (Péld 19:21)

Egy idő után nem tudtak mit kezdeni magukkal. Unatkoztak. Néha feszültebbé vált közöttük a hangulat is, de ez természetes dolog. Két idegen kellett összeszokjon, senkinek sem megy ez zökkenőmentesen. Aki házasságban él, már csak tudja! Legtöbbször békében megvoltak egymással. Valahogy úgy éreztem hogy már hozzánk tartoznak, de tudtam hogy csak egy időre kaptuk őket.

Mivel már belefordultunk a decemberbe, semmi olyan munkát nem tudtam nekik adni, ami sokáig lekötötte volna őket. Laci bácsi fát hasogatott, gerjesztőt készített, Misi lehordta nekünk a kazánházhoz a fát, de ennyi. Azt sem mindig ő, mert hát Dani is otthon volt. Egyik jólelkű zápszonyi testvérünk viszont rögtön akcióba fogott. Mindig akciózik, ha valakit lát bajba kerülni. (Neki is megvan a saját története.) Felhívta a polgármestert, hogy nincs e valami Misinek való munka errefelé. Egy éjjeli őr állás majdnem összejött. A másik gyülekezeti tagunk, aki állatorvos, és e mellett sok tehenet is tartott, elhívta egy kis istállóbeli munkára. El is ment egyszer, de nagyon kifáradt a szíve miatt. Természetesen tele táskával tért haza. Máskor más hívta el egy kis enyhe munkára, leginkább a társaság kedvéért. Ott sem engedték el üres kézzel. Laci bácsi ügyében még messzebbre ment. Azon volt, hogy legyen valamilyen bevételük. A jólelkű testvérünk egy olyan munkahelyen dolgozott, ahol tiszta, rendes munka várta a munkakedvelőket. Rögtön be is ajánlotta Laci bácsit a főnökének. Rábeszélte a főnökséget, hogy legalább tegyenek vele egy próbát. Ekkor nagyon izgultunk, hogy felveszik vagy sem. Laci bácsi azt mondta, ahogy az Úr akarja, de ami rajta múlik megteszi. Átment a próbákon, viszont az egészségügyi vizsgálaton nem. A lába miatt. Féltek, hogy nem bírja a terhelést, ezért nem vették fel. Láttam rajta, hogy elkeseredett, de nem volt mit tenni. Közben Misi elkezdett a törekvők órájára járni. Nem sokat beszélt, nem is nagyon kérdezett. Küszködött azért rendesen, a régi élet néha vonzotta.

Aztán eszembe jutott, hogy az évi diótermés hatalmas volt, de mindig is utáltam megtörni és megpucolni őket. Le sem tudom írni mennyire örültek, amikor megkértem őket, hogy legyenek szíves megtörni. Több zsáknyi dióm volt, ezért reménykedtem, hogy eltart nekik egy ideig. Megegyeztünk, hogy ha eleget törnek, Misi bemegy a városba és eladja, mert most jó áron veszik. Minden nap boldogan beszámoltak arról, hogy mennyire haladtak. Ezzel a munkával úgy érezték, hogy vissza adhatnak abból egy kicsit, amit tőlünk kaptak. Már az egereket is dió csapdával fogták, noha egyre ritkábban.

Így történt tehát, hogy egy idő múlva Misi bement a városba és eladta a diót, de nem olyan jó áron, ahogy képzeltük. Laci bácsi csalódott volt. Haza hozta a pénzt, bekopogott, s rögtön a kezembe nyomta. Később aztán, amint rajtuk gondolkodtam, nem hagyott nyugodni a gondolat, hogy nem tarthatom meg magamnak ezt a pénzt. Valamit csak kellene nekik is adnom belőle, hiszen ők törték meg a diót. A dió meg nem az enyém volt, hanem Istené. Felmentem hozzájuk, és egy részét ott akartam hagyni, de Laci bácsi nem engedte. Azt mondta, hogy még ők tartoznak nekünk. Befogadtuk őket, etetjük őket, melegben vannak, ez a legkevesebb, amit tehetnek. Meglepődtem, de elfogadtam egy úriember válaszát. Végül is, majd élelmiszert veszünk belőle. Időnkét szóltak, ha már nem volt mit enni, olyankor Dani bevásárolt nekik, vagy adtunk egy kis pénzt, hogy vegyenek a boltban, amit szeretnének. A boltos furcsálta is őket, mert nem voltak ismerősek a környéken. Elmagyaráztam nekik, mi a helyzet, és többé nem néztek rájuk ferde szemmel.

(folytatjuk)

Nagy-Kasza Lona

AMIKOR LELASSUL AZ IDŐ

Mindennek sokféle olvasata van: akárcsak a mögöttünk lévő időnek is.

Másként nézünk egy tőlünk távoli katasztrófára, mint egy közelebbi **pandémiára**. Amikor bő másfél éve elkezdődött a korona vírus, kezdetben még az ország vezetése sem vette komolyan, kifigurázta, gúnyolta a más országok intézkedéseit, nem igazán törődött vele. Amint a részünkre is valósággá vált, kapkodott, drasztikus intézkedéseket hozott, gyors győzelmet harangozott be, majd sorra változtatta a taktikáját, hol ezt, hol azt.

A média ráállt a témára, és a végén, szinte mindannyian valaminek a rabjaivá váltunk, tudatos átrendeződés bábjaivá.

Mindenfelől jöttek a kérdések, az értetlenkedések, a tagadások, a félelmek.

Három, majd ötnapos teljes kijárási tilalom józanított ki bennünket: itt valami komolyan megváltozott, megváltozik. A gyülekezeti alkalmak rendre lemarad-

Magyar Baptisták Világszövetsége
Hungarian Baptist World Alliance

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Pardi Félix* (Erdély)
Alelnökök: *Papp János* (Magyarország)
dr. Gergely István (Amerika)
Főtitkár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptisták Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Pardi Félix* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Gergely István* elnökért és munka társaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nagy Csaba* lelkipásztorért és munkatársaiért.

tak, mindenkinek módot kellett találni a kapcsolattartásra.

Adódott a kérdés, hogy mire vagyunk felkészülve, mi, a kis gyülekezetekben élők, mit tehetünk, mik a korlátaink, hova forduljunk?

Létezik-e bennünk annyi hit, erő, jó értelemben vett kincstári optimizmus, ami ilyenkor kell, hogy végig kitartóak legyünk, és kitartásra bátorítsuk a többieket?

Amíg a tavalyi évben, a már régóta bevett gyakorlat szerint, kevés szabad időnket sokféle segélyprogramra fordítottuk - főleg az idősek és betegek felé, az idén tavasszal sorra kidőltünk a sorból, elkapott bennünket a vírus.

A családot is. Egy időben hárman is lebetegedtünk, 82 évesen a nálunk "vendégeskedő" *apósom*, gyorsan utána *Viki, a feleségem,* majd *én* is. Viki a kórházban kezdte, mi odahaza, majd a végén hárman, három külön szobában, egymástól elszigetelve, kétoldali tüdőgyulladással, fulladva, legyengülve, erőtlenül.

Lelassult az idő körülöttünk: éjjel vártuk a reggelt, ami nehezen jött el, vártuk egymás hangját, mert csak telefonon tudtunk beszélgetni egymással - amikor már arra volt erőnk, és imádkozni, két szobányi távolságból. Különös idő volt. Lelassult, elcsendesedett, gondolkodásra, lelki elmélyülésre szorított minket a helyzet, kérdések felvetésére, válaszok keresésére.

Arra az időre - a nyilvánosság kizárását is tudatosan választva, csak az elengedhetetlenül szükséges szinten hagyva -, a lelkünkre - testünkre koncentrálhattunk. Más választásunk egyébként sem volt.

Megtörtént, hogy a feleségem ablaka alatt jelbeszéddel értekeztünk. A beszéd is nehezemre esett, és mégis jólesett.

Viszont: ami körülöttünk és értünk történt, az szívmelengető volt. A "szűkebb család", ők a tizenegy-néhányan, és a "bővebb család" a gyülekezet, barátok szeretete és törődése felemelő volt. Amit normális állapotban kevésbé érzékeltünk, az most felerősödött. Védőnő lányunk minden szabadnapját, és azon túl még minden energiáját a velünk törődésre szánta, ápolt gondozott irányított minket, ő lett a Kapitány. A többiek sorra jöttek haza, a lehetetlen határokon át, hogy legalább egy picit a közelünkben legyenek. A gyülekezet, és a barátok imádkoztak értünk, imákat kértek, amikor mi erre nem is gondoltunk, és ahogy akkor fogalmaztam: amikor már merültünk, Ő felemelt minket, az összekulcsolt kezek meg tartottak minket.

Nagy lecke volt ez a számunkra.

Sok idő jutott a hallgatásra, és hálásak voltunk az online térben elhangzó igehirdetésekért, amiket megosztottak a különböző gyülekezetek, pásztorok, és más szolgálók, bizonyságtevők. Falat kenyér volt a számunkra mindez, nap mint nap.

Nőtt, egyre inkább nőtt az imalistánk, ahogy egy kicsit erőre kaptunk, mert sorra jöttek a hírek a hasonló, vagy még nehezebb helyzetben levő testvérekről, ismerősökről. Kiélesítette az Úr az érzékszerveinket.

Miután gyógyulttá nyilvánítottak bennünket, folytattuk az imákat, közbenjárást. Megtanultuk saját tapasztalatból a nemszeretem időket. Préd. 12

Erőtlenségünkből kihozott minket az Úr, megtapasztaltuk már sokszor, újra és újra.

Nyúl Zoltán

Járni sem tudok többé Tenélküled / I can't Even Walk